

2. ÜNİTE:
FIKIH İLMİNİN DOĞUŞU, GELİŞMESİ VE İÇTİHAT

ÜNİTEMİZE HAZIRLANALIM

1. Sahabe, tâbiîn, tebe-i tâbiîn, fukaha-i seb'a, mezhep, nas, fetva, içtihat ve müçtehit kavramlarının anlamlarını araştırınız.
2. Fıkıh ilmi hangi aşamalardan geçmiştir? Araştırınız.
3. Günümüzde yaşayan fıkıh mezheplerini, imamlarını ve bu mezheplerin hangi ülkelerde yaygın olduğunu araştırınız.
4. Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisinden "İçtihat" maddesini bularak okuyunuz.

Muhammed (s.a.v.) Allah'ın resulüdür.

 NOT EDELİM

Nas: Kur'an-ı Kerim ve hadislerde bulunan bir konu hakkındaki açık hükmü gösteren sözlerdir.

(MEB Dinî Terimler Sözlüğü, s. 275)

 YORUMLAYALIM

"Mekke döneminde fıkhi hükümler azdır. Medine döneminde ise hükümler daha çoktur."

Bu metne göre fıkıh ilmi açısından Mekke ve Medine dönemlerini karşılaştırarak yorumlayınız.

Mescidi Nebi, Medine

1. Fıkhın Başlangıç Dönemi ve İçtihat

Fıkıh ilminin başlangıç dönemi üç ana başlık altında ele alınır. Bunlar; *Hz. Peygamber dönemi, Sahabe dönemi* ve *Tâbiîn dönemidir.*

1.1. Hz. Peygamber Dönemi

Fıkıh ilminin doğuşu, Peygamberimizin hayatta olduğu zamanı kapsar. Bu dönemde vahiy gelmekte ve hükümler yeni ortaya konmaktadır. Kur'an-ı Kerim ve onun açıklayıcısı olarak Resulullah (s.a.v.) peyderpey hükümleri beyan etmiştir. Önceki şeriatlerde var olan kimi hükümleri aynen, kimi hükümleri de uyarlama ile geçerli kılmış ve yeni hükümler ortaya koymuştur. Fayda sağlayan şeyler emredilmiş ve zararlı şeyler yasaklanmıştı.[1] Bu dönemde hükümlerin kaynağı, Kur'an-ı Kerim ayeti ve Resulullah'ın (s.a.v.) sünneti olan naslardı.

Hz. Peygamber'in Mekke dönemindeki tebliği, daha çok inanç esaslarına ve ahlaki konulara yönelik olmuştur. Mekke döneminde fıkhi hükümler azdır. Ancak ele alınan inanç ve ahlak ilkeleri, daha sonraki fıkhi dönemlerin temelini oluşturmuştur.

Medine dönemi ise İslami hükümlerin teşri dönemidir. Bu dönemde fıkıh, yeni oluşan İslam toplumunun temel esaslarını belirlemiştir. Bireysel ve toplumsal konularda önemli düzenlemelere yer verilmiştir. Örneğin zekât, oruç gibi ibadetler bu dönemde emredilmiştir. İçki, kumar ve faiz gibi yasaklar da bu dönemde yürürlüğe girmiştir.

Hz. Peygamber dönemindeki fıkıh; teşri, kolaylık, tedric ve nesih ilkeleri çerçevesinde şekillenmiştir. Bu dönemde **teşri**, yani hüküm koyma kaynağı Allah ve Resulüdür. Allah Teâlâ'nın Kur'an-ı Kerim'de hüküm bildirmediği konularda, Peygamberimiz Allah'ın emriyle hükümler koymuştur.

Resulullah'ın (s.a.v.) sünneti, hüküm kaynaklarımızdandır. Sünnet, vahyin denetimindedir ve bu yönüyle sıradan bir insanın beyanı değildir. Resulullah'ın (s.a.v.) sünnetini gözardı etmek, bir Müslüman için düşünülemez. Peygamberimizin teşri yetkisi Kur'an-ı Kerim'de şu şekilde ifade edilmiştir:

﴿اَلَّذٖينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْاُمِّيَّ الَّذٖى يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِى التَّوْرٰيةِ وَالْاِنْجٖيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهٰيهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَٓائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالْاَغْلَالَ الَّتٖى كَانَتْ عَلَيْهِمْ...﴾

1 Mecelle'nin 29. maddesi: "Def-i mefasid, celb-i menafiden evladır." Fesat çıkaran ve zarara yol açan bir şeyi engelleyip gidermek, hayırlı veya yararlı olanı getirmekten daha önemli ve önceliklidir, anlamına gelmektedir.

"Onlar, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı buldukları Resule, o ümmî peygambere uyan kimselerdir. O Resul, onlara iyiliği emreder ve onları kötülükten alıkoyar. Onlara iyi ve temiz şeyleri helal, kötü ve pis şeyleri haram kılar. Üzerlerindeki ağır yükleri ve zincirleri kaldırır..."[2]

İslam dininde **kolaylık** esastır ve insanın gücünü aşan bir şey emredilmemiştir. Peygamberimiz her şeyin en hayırlısının orta yol ve denge hâli olduğunu bizlere bildirmiş ve aşırılıklardan kaçınmamızı öğütlemiştir:

{ يَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا وَبَشِّرُوا وَلَا تُنَفِّرُوا ...}

"Kolaylaştırınız zorlaştırmayınız, sevdiriniz nefret ettirmeyiniz..."[3]

Hasta olan kişi ayakta duramıyorsa kolaylık hükmü ile namazını kılabilir.

İslam, insanı sorumlu tuttuğu emirlerin yerine getirilmesinde birçok kolaylaştırıcı hüküm koymuştur. Abdest için su bulamayan kişiye teyemmüm, ayakta namaz kılamayan kişiye oturarak namaz kılma, yolculukta Ramazan orucunu tutmama ruhsatı, bu kolaylaştırıcı hükümlerden bazılarıdır.

İslami hükümler, herkes tarafından kolaylıkla uygulanabilecek özelliktedir. Mesela yılda bir ay oruç tutmak, herkesin kolaylıkla yapabileceği bir emirdir. Ancak bütün bir yıl oruç tutmak ise herkese zor geleceği için emredilmemiştir.

Peygamberimiz Müslümanların kabir ziyaretine müsaade etmiştir.

Son hükme varmak için aşama aşama, ara hükümler koyarak sonunda esas hükmü ortaya koymaya **tedric** denir. Mesela içki yasaklanırken önce içkinin zararlarının çok olduğu bildirilmiş, sonra sarhoş iken namaz kılmak yasaklanmıştır. Böylece insanları içkiden uzaklaştırıcı ara hükümler konmuş, en sonunda tamamen yasaklanarak kesin hüküm beyan edilmiştir.

Nesih, daha önce konmuş bir hükmün yeni bir hükümle yürürlükten kaldırılmasıdır. Mesela Peygamberimiz ilk zamanlarda kabir ziyaretini yasaklamıştı. Sonra ziyarete müsaade etmiş ve önceki hükmünü kaldırmıştır. Peygamber Efendimizin vefatı ile vahiy sona ermiş ve nesih olayı son bulmuştur.

BULALIM

Kur'an-ı Kerim'deki içkinin yasaklanması ile ilgili tedric hüküm ayetlerini bularak aşağıya yazınız.

- ....
- ....
- ....

2 A'raf suresi, 157.ayet.
3 Buhârî, İman, 12.

ÖRNEKLER BULALIM

Peygamberimiz zamanındaki teşri, kolaylık, tedric ve nesih ilkelerine örnekler yazınız.

Teşri	Kolaylık	Tedric	Nesih

1.2. Sahabe Dönemi

Sahabe dönemi, Peygamberimizin vefatından sonra dört halife ve Emeviler döneminin ilk zamanlarını kapsar. Bu dönemde sahabe içerisinde fıkıh bilgisi ile öne çıkmış ve içtihat etmiş kişiler vardı. Sahabenin tümü için bunu söylemek mümkün değildir. Sayısı yüz bini aşkın sahabe, müçtehit sahabileri taklit ederek onların fetvalarıyla amel etmişlerdir. Bu durum bize sahabe döneminde de müçtehit ve mukallidin olduğunu açıkça göstermektedir. Zaten tabii olan da budur.

Bu dönemde sahabenin fakihleri, ortaya çıkan yeni meseleleri ele almıştır. Sahabe arasında kendi reyi ile içtihat yapanlar olmuştur. Sahabe hata yapma endişesinden dolayı, kendi reyleri ile içtihat yapmak yerine çoğunlukla şûra yoluyla içtihat yapmayı tercih etmişlerdir. Böylece **sahabe icması** ortaya çıkmıştır. Sahabeden en çok fetva verenler şunlardır: Hz. Ömer, Hz. Ali, Hz. Âişe, Hz. Zeyd b. Sâbit, Hz. Abdullah b. Ömer, Hz. Abdullah b. Mes'ûd, Hz. Abdullah b. Abbas, Hz. Übey b. Kâ'b, Hz. Enes b. Mâlik, Hz. Ebû Bekir, Hz. Osman, Hz. Ebû Hüreyre ve Hz. Ebü'd-Derda.[4]

YAZALIM

Meşhur fakih sahabileri yazarak şemayı tamamlayınız.

Fakih Sahabiler

- Hz. Ali
- ....
- ....
- ....
- ....
- ....
- ....
- ....

4 Fahrettin Attar, "Fetva", TDV İslam Ansiklopedisi, TDV, C 12, s. 489.

1.3. Tâbiîn Dönemi

Emeviler devrinin sonlarını teşkil eden dönemdir. Bu dönemde Medine, Mekke, Basra, Kûfe, Şam ve Mısır'da sahabenin öğrencileri olan tâbiîn fakihleri, dinî hayata yön veriyorlardı. Fıkhın alanı genişlemiş, büyük şehirlerde fıkıh meclisleri oluşmaya başlamıştır. Hoca ve bölge farklılığından dolayı ekoller/mezhepler ortaya çıkmıştır.

Tâbiîn döneminde iki fıkıh merkezi ön plana çıkmıştır: **Hicaz (Medine)** ve **Irak (Kufe)**.

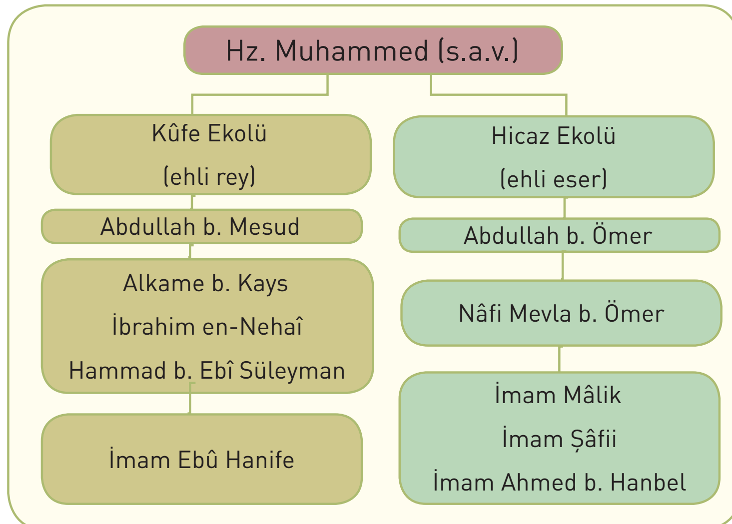
Hicazlılara, daha çok hadis ve sahabi görüşüyle fetva verdikleri için ehli eser; Iraklılara ise ağırlıklı olarak içtihat ile fetva verdikleri için **ehli rey** adı verilir. Ehli eserin temsilcisi Medine'de *Said b. Müseyyeb*, ehli reyin temsilcisi ise Kûfe'de *İbrahim en-Nehaî* dir. Daha sonra ehli reyi *İmam Âzam Ebû Hanife* ve ehli eseri ise *İmam Mâlik* temsil etmiştir.

Tâbiîn döneminde yetişen Medineli yedi meşhur İslam hukukçusu vardır. Bu fakihlere, **fukaha-i seb'a** adı verilir. Bu âlimler, fıkıhla birlikte hadis ve tefsir alanında da şöhret kazanmıştır.

1.4. İçtihat

İçtihat (اِجْتِهَاد) kelimesi sözlükte, bir şeye ulaşabilmek için bütün gücü harcamak anlamına gelen (جَهَدَ) fiilinden türemiş bir mastardır. Fıkıh usulü terimi olarak içtihat, fakihin bir şeri hüküm hakkında bilgiye ulaşmak için bütün gücünü harcaması demektir.

İçtihat ehliyetine sahip olan âlim kişiye **müçtehit** denir. Fıkıh literatüründe **fakih** ve **müfti** kelimeleri de benzer anlamda kullanılmıştır.

Namaz sonrası Mescid-i Nebi'de geleneksel bir fıkıh dersi

NOT EDELİM

Tâbiîn döneminde tanınmış müçtehidlerden bazıları şunlardır:

- Said b. Müseyyeb (Medine)
- Ata' b. Ebi Rebah (Mekke)
- İbrahim en-Nehaî (Kûfe)
- Hasan Basrî (Basra)

BİLGİ KUTUSU

Tâbiîn döneminde *fukaha-i seb'a* adı verilen Medineli yedi fakih şunlardır:

1. Urve b. Zübeyr
2. Said b. Müseyyeb
3. Ebû Bekir b. Abdurrahman
4. Ubeydullah b. Abdullah
5. Harice b. Zeyd b. Sabit
6. Kasım b. Muhammed b. Ebû Bekir
7. Süleyman b. Yesâr

 DEĞERLENDİRELİM

Allah Teâlâ, Kur'an-ı Kerim'de Nur suresi, 53. ayetinde şöyle buyurmaktadır:

﴿ وَاَقْسَمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَيَخْرُجُنَّ قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴾

"Münafıklar sen kendilerine emrettiğin takdirde mutlaka savaşa çıkacaklarına dair en ağır bir şekilde Allah'a yemin ettiler. De ki: "Yemin etmeyin. Sizden istenen güzelce itaat etmektir. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır."

Ayet-i kerimede geçen جَهْدَ kelimesini, içtihat kavramıyla ilişkisi bakımından değerlendiriniz.

1.4.1. İçtihat ve İçtihadın Konusu

Bütün şeri hükümler içtihada konu olamaz. İçtihat, sadece hakkında kesin hüküm bulunmayan bazı meselelerde söz konusu olur.

Mânâya ve hükme delaleti kesin olan, kendisiyle şeri bir hükmün açıkça anlaşıldığı ve başka türlü anlaşılmasına imkân olmayan delillere, *sübutu ve delaleti kati deliller* adı verilir. Sübutu ve delaleti kat'î olan nasların belirlediği hükümlerde içtihat yapılamaz.[5] Örneğin;

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ ... ﴾

"Ey iman edenler oruç size farz kılındı..."[6] ayeti, mânâya delaletinin açık olması ve Kur'an-ı Kerim ayeti olması nedeniyle sübutu ve delaleti kati bir delildir. Çünkü Kur'an-ı Kerim, bütün ayetleriyle Allah'tan geldiği şekliyle korunmuş sabit bir kitaptır.[7] Yani sübutu katidir. Ayet, kendisinden başka bir anlam çıkarılamayacak açıklıkta ve kesinlikte Ramazan orucunun farz kılındığını ifade etmektedir. Dolayısıyla bu konu içtihada kapalıdır.

"Ey inananlar! Hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman Allah ve Resulüne uyun..."
(Enfal suresi, 24.ayet)

Dolaylı şekilde hüküm bildiren, yorum ve izaha muhtaç olan ayet ve mütevatir hadisler ise sübut bakımından kat'i, delalet bakımından ise zanni delillerdir. Bu tür naslar, içtihada açıktır. Farklı ihtimaller sebebiyle değişik görüşler ortaya çıkabilmektedir. Kurban Bayramı'nda, kurban kesme hükmü örnek olarak verilebilir. Kurban ibadeti ile ilgili ayetlerin[8] delaletinin zan ifade etmesi nedeniyle kurban kesmek, Hanefi mezhebine göre vacip, diğer mezheplere göre ise sünnet sayılmıştır.

Tek kişiden rivayet edilen ahad haberler ve meşhur hadisler sübut bakımından zanni delillerdir. Bu türden rivayetler, sübut bakımından kesin değildir. Nikâhta velinin izni ile ilgili hadisler buna örnektir. Her mezhep, bu tür hadisleri kendi fıkıh usulü çerçevesinde değerlendirmiş ve kullanmıştır.

5 H. Yunus Apaydın, "İçtihat", TDV İslam Ansiklopedisi, C 21, s. 435.
6 Bakara suresi, 183. ayet.
7 bk. Hicr suresi, 9. ayet.
8 bk. Hac suresi, 28-36. ayetler; Kevser suresi, 2. ayet.

TARTIŞALIM

Resulullah (s.a.v.) bir hadis-i şerifinde şöyle buyurmuştur:

«اِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ اَصَابَ فَلَهُ اَجْرَانِ وَاِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ اَخْطَأَ فَلَهُ اَجْرٌ»

"Hâkim (Müçtehit) içtihadıyla hüküm verir ve isabet ederse kendisine iki ecir, hata ederse bir ecir vardır."

(Buhârî, İ'tisâm, 13, 21; Müslim, Akdiye, 15)

Bir müçtehit hatalı hüküm verirse niçin sevap kazanmaktadır? Arkadaşlarınızla tartışınız.

Sübut ve delalet yönünden kati nasların belirlediği hükümlere *teabbüdi hükümler* denir. Bunlar içtihada kapalıdır. Çünkü bu hükümlerin insanlara olan faydası *(maslahat) sabittir.* Bu maslahatlar, zaman ve mekâna göre değişmez. İbadetler, had cezaları, haramlar helaller, miras hükümleri buna örnek olarak zikredilebilir. Mesela; domuz eti, kan, Allah'tan başkası adına kesilmiş veya usulüne uygun kesilmemiş murdar hayvan *(meyte)* etlerinin yenmesi haramdır.[9] Bu hükümler değişmez.

Müçtehit için öncelik dinin temel kaynakları olan Kur'an ve sünneti bilmektir.

İçtihat ile elde edilmiş hükümler, Kur'an ve sünnetin açık hükümlerine asla aykırı olamaz. İçtihat, haramları helal, helalleri haram kılamaz.

1.4.2. İçtihadın Şartları

İçtihat, uzmanlık derecesinde ilmî bir faaliyettir. Dolayısıyla içtihat yapmak için yeterli donanıma sahip olmak gerekir. Bu **yeterlilik şartları** şunlardır:

- Müçtehit, öncelikle dinin temel kaynakları olan Kur'an-ı Kerim ve Resulullah'ın (s.a.v.) sünnetini bilmelidir. Ayetlerin kendine has bir dili, üslubu ve nüzul sebebi vardır. Hadislerin ise bir vürûd sebebi ve kültürel arka planı vardır. Müçtehidin bütün bu konularda gerekli birikim ve donanıma sahip olması gerekir.
- Müçtehit, Kur'an ve sünneti anlayabilecek derecede Arapçayı bilmelidir.
- Müçtehit, fıkıh ilmini ve tarihini bilmelidir. Fıkıh ilmi, uygulama ve düşünce düzeyinde tarih boyunca büyük bir gelişme göstermiştir. Bazı konularda icma oluşmuştur. İçtihat yaparken bu tarihî mirastan yararlanmak gerekir.
- Müçtehit, fıkıh ilminin kaynaklarını ve bu kaynaklardan hüküm çıkarabilmenin yol ve yöntemlerini iyi bilmelidir.
- Müçtehit, yaptığı içtihadında dinin genel amaçlarını göz önünde bulundurmalıdır.

BİLGİ KUTUSU

Osmanlı'nın son döneminde Hanefi mezhebine bağlı olarak belli konuların kanunlaştırıldığı Mecelle-i Ahkâmı Adliyye'nin 14. maddesinde 'hakkında kesin ayet veya hadis bulunan konularda içtihadın câiz olmadığı' şu şekilde ifade edilmiştir:

"Mevrid-i nasda ictihâda mesağ yoktur." Yani, kesin naslarla belirlenmiş açık hükümlerde içtihada yer yoktur.

9 bk. Bakara suresi, 173. ayet; Mâide suresi, 3. ayet.

- Müçtehit, hakkında içtihat yapılıp yapılamayacak konuları bilir. Hakkında kesin delil bulunan hükümlerde içtihat yapamaz. Sadece hakkında kesin delilin bulunmadığı konularda içtihat yapılabilir. Örneğin cuma namazının farz olması içtihada konu olmaz. Ancak cuma namazının şartları konusunda içtihat yapılır.
- Müçtehit, nesih ve mensuh konularını bilmelidir.
- Müçtehidin, zaman ve mekân değişimine bağlı toplumun değişen hayat şartlarını ve ihtiyaçlarını, yaşadığı toplumun örf ve âdetlerini iyi bilmelidir.

1.4.3. İçtihadın Gerekliliği

İçtihat, her zaman ve her yerde dinin hayat ile bağlantısını kuran, dinin pratiğe yansımasını sağlayan faaliyettir. İçtihat, dinî bir görevdir. Aynı zamanda müçtehidlerin yetiştirilmesi, ümmet üzerinde farz-ı kifâye derecesinde bir sorumluluktur.

TARTIŞALIM

İçtihadın önemini ve içtihada duyulan ihtiyacı arkadaşlarınızla tartışınız.

İçtihat, ilmî bir faaliyet olduğu için içtihat ehline bu kapı her zaman açık olmuştur.

Peygamberimiz içtihat ehli olmaya teşvik etmiştir. Usulüne uygun yapılan içtihadlarda, müçtehidlerin bu içtihadlarıyla isabet etmesi hâlinde iki ecir, hata etmesi durumunda ise bir ecir alacaklarını beyan etmiştir.[10] Bu, içtihada verilen önemin bir göstergesidir. Çünkü içtihat, İslam dininin hayata intibakını sağlayan ve fıkıh ilmine dinamizm kazandıran bir yoldur.

10 bk. Buhârî, İ'tisâm, 20, 21; Müslim, Akdiye, 15; Ebû Dâvud, Akdiye, 2.

Bu konuya Sevgili Peygamberimizin hayatından bir örnek verecek olursak;

Resulullah (s.a.v.) Muaz b. Cebel'i (r.a.) Yemen'e vali olarak gönderirken ona sorar:

Resulullah: *"Ne ile hükmedeceksin?"*

Muaz: "Allah'ın Kitabı ile."

Resulullah: *"Ya onda açık bir hüküm bulamaz isen?*

Muaz: "Resulünün sünneti ile."

Resulullah: *" Onda da bulamaz isen?"*

Muaz: "İçtihat ederim, meseleyi çözümsüz bırakmam."

Bu cevaplar üzerine Resulullah: *"Resulünün elçisini muvaffak kılan Allah'a hamdolsun" buyurur.* [11]

Peygamberimiz ile Muaz b. Cebel arasında geçen bu konuşma, bütün zaman ve mekânlarda içtihadın gerekli olduğuna işaret etmesi açısından son derece önemlidir.

İçtihat, değişen zamanın ve coğrafyanın ihtiyaçlarına uygun çözüm üreterek fıkhın gelişmesinde güçlü bir etken olmuştur.

Peygamberimizin dönemine, sahabe ve sonraki dönemlerdeki içtihat faaliyetlerine bakarak içtihadın her zaman gerekli olduğunu anlayabiliriz.

ARAŞTIRALIM

Sahabeden Muaz b. Cebel'in (r.a.) hayatını araştırınız.

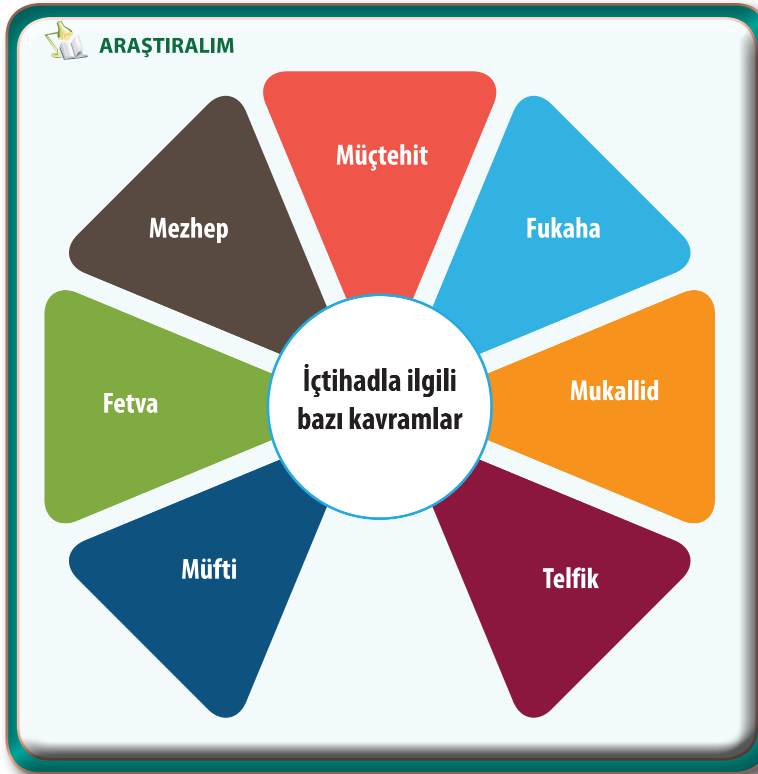
NOT EDELİM

İbn Abbas (r.a.) şöyle nakletti: "Has'am kabilesinden bir kadın Müzdelife günü Resulullah'a (s.a.v) "Ey Allah'ın Resulü! Allah'ın kullarına farz kıldığı hac ibadeti, ihtiyar babama da farz oldu. Babam yolculuk yapmaya dayanamaz, onun yerine ben haccedebilir miyim?" dedi. Peygamberimiz de "Evet" buyurdu."

(Nesai, Menâsikü'l-Hac, 9)

ARAŞTIRALIM

11 bk. Ebû Dâvud, Akdiye, 11; Tirmizî, Ahkâm, 3.

Hz. Ömer (r.a.) zamanında içtihadla teravih namazının cemaatle kılınmasına karar verilmiştir.

Resulullah'ın (s.a.v.) içtihadlarına şunları örnek verebiliriz: Peygamberimizin savaş vb. konuları sahabe ile istişare ederek karar vermesi[12], ölen babası adına evladın hac yapabileceği[13], Mescide gelirken sarımsak yemeyi yasaklaması ve güzel kokuyu emretmesi[14], hurma ağaçlarının aşınlanması konusu[15], orucu bozmayan şeyler[16], baldan öşür alınması[17].

Sahabe içtihadlarına şunları örnek verebiliriz: Hz. Ömer, ferdî olarak kılınan teravih namazlarının cemaatle kılınmasına hükmetmiştir[18] ve aynı anda üç boşamayı sahabe fakihleriyle istişareden sonra üç talak saymıştır.[19]

Tâbiîn içtihadlarına, Hz. Ali'nin ve İbn Mes'ûd'un öğrencisi olan *İbn Şübrüme*'nin şu içtihadlarını örnek verebiliriz:"Mahkeme kararı ile karısının nafakasını karşılayamayacak kadar fakir olan bir kimsenin evliliğine son verilemez. Müslümanların ülkesine izinle giren bir gayrimüslimi (müste'men) öldüren Müslümana kısas uygulanır." [20]

Günümüzde birçok yeni mesele ortaya çıkmaktadır. Bunların dinî hükmünü bilmek için içtihada ihtiyaç vardır. Bu yeni gelişmelere; gıda alanında helal gıda, genetik bilimindeki gelişmeler, tıp ve sağlık konularında organ nakli, ilaç sanayisi ve sağlık problemleri, sürekli güncellenen ticari ve ekonomik meseleler, bankacılık, bireysel emeklilik, sigorta gibi yeni tartışma konularını örnek olarak zikredilebiliriz.

TARTIŞALIM

Ebû Hanife şöyle demiştir:

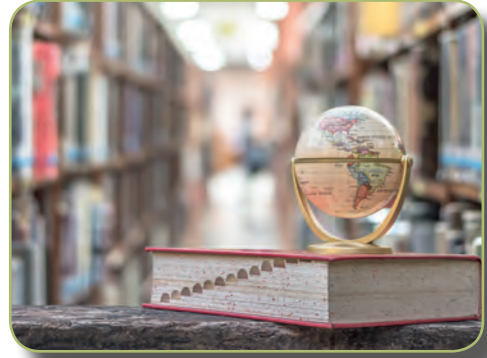
"Bizim içtihat yoluyla elde etmiş olduğumuz görüşümüz doğrudur ama hatalı olma ihtimali de vardır. Diğer görüşler ise bizce yanlıştır ama doğru olma ihtimali de bulunur. Bizim elde edebildiğimiz herhangi bir hüküm, bizce doğru olan en güzel görüştür. Kim bundan daha iyisini ortaya koyarsa doğru olan odur, biz de ona uyarız."

(Hayreddin Karaman, İslam Hukukunda İçtihat, s. 149-150)

Ebû Hanife'nin bu görüşünü içtihadla varılan hükümlerin önemi açısından tartışınız.

12 bk. Buhârî, Ezân, 1; Müslim, Salat, 1.
13 bk. Tirmizî, Hac, 87; Müslim, Hac, 408; Ebû Dâvud, Menâsik, 26.
14 Buhârî, Ezan 160; Ebu Dâvud, Et'ime 40.
15 Müslim, Sahih, Fedâil, 38.
16 Ebû Dâvud, Savm, 33.
17 Tirmizi, Zekat 9.
18 Hayreddin Karaman, İslam Hukuk Tarihi, s. 117.
19 Hayreddin Karaman, İslam Hukuk Tarihi, s. 117.
20 Şükrü Özen, "İbn Şübrüme", TDV İslam Ansiklopedisi, C 20, s. 380.

2. Mezheplerin Oluşum Dönemi

Müslümanların farklı coğrafyalarda yaşaması mezheplerin ortaya çıkmasında etkili olmuştur.

Mezhepler, hicrî 1. asrın sonunda tebe-i tâbiîn döneminde oluşmaya başlamıştır. Bu dönemde önemli fıkhi çalışmalar yapılmıştır. Büyük mezhep imamlarının yaşadığı Medine, Kûfe, Bağdat gibi şehirler, ilim merkezleri hâline gelmiştir.

Fıkhın her alanında içtihadların yapıldığı ve fıkıh kitaplarının yazılmaya başladığı bu zamana, fıkhın **tedvin** dönemi de denilmiştir. Fıkıh çalışmaları, mezhep merkezli olarak yapılmıştır. Mezhep imamları tarafından uygulanan metot ve yöntemler, sonraki dönemlerdeki fıkıh çalışmalarının zeminini oluşturmuştur. Bu dönem, fıkhın yükseliş dönemidir.

2.1. Fıkıh Mezheplerinin Doğuşunu Hazırlayan Sebepler

Mezheplerin doğuşunu hazırlayan siyasi, sosyal, kültürel ve ilmî sebepler vardır. Mezheplerin bir ekol olarak ortaya çıkmasına sebep olan **sosyal etkenler** şunlardır:

- Müslüman nüfusunun çoğalması,
- Farklı kültüre sahip milletlerin Müslüman olması,
- İslam'ın Endülüs'ten Orta Asya'ya kadar çok geniş bir coğrafyaya yayılması,
- Siyasi, sosyal ve ticari münasebetlerin gelişmesi,
- Yeni toplumsal ihtiyaçların ve fıkhi sorunların ortaya çıkması.

Mezheplerin bir ekol olarak ortaya çıkmasına neden olan **ilmî etkenler** ise şunlardır:

- Farklı ilmî yaklaşımların ön plana çıktığı ilim merkezlerinin kurulması,
- Müteârız (çelişkili görünen) nasların anlaşılmasında ve yorumlanmasındaki ihtilaflar,
- Nasların sübutu; müçtehidlerin bazı hadislere ulaşması veya ulaşamamasından kaynaklanan ihtilaflar,
- Hüküm çıkarma metotlarındaki (usul) farklılıklar,
- Âlimler arasındaki farklı bakış açıları ve ilmî tartışmalar.

Günümüzde İslam dünyanın her tarafına yayılmıştır.

2.2. Fıkhi Mezhepler

Tâbiîn döneminde oluşmaya başlayan mezhepler, tebe-i tâbiîn döneminde sistemli hâle gelmiştir.

Fıkıh mezheplerinin **genel özellikleri** şunlardır:

- Fıkhi mezhepler, din değil dinin yorumudur.
- İnsan ürünü olan içtihat farklılığından ortaya çıkmıştır.
- İslam'daki fikir özgürlüğünün ve düşünce zenginliğin göstergeleridir.
- Fıkıh mezhepleri değişim ve yeni gelişmeler karşısında farklı çözümler üreterek İslam'ın daha rahat yaşanmasını sağlar.

Günümüzde fıkhi mezhepler denilince Müslümanlar arasında meşhur olmuş dört mezhep akla gelir: Hanefi, Mâliki, Şâfii ve Hanbeli mezhepleri. Bu mezhepler dışında İslam tarihinde başka mezhepler de ortaya çıkmıştır. Bu mezheplerin de içtihadları ve müçtehit imamları olmuştur. Ancak bunlara tabi olanlar günümüzde olmadığı için görüşleri, sadece kitaplarda yazılı kalmıştır. İmamlarının adıyla anılan ve günümüze kadar ulaşmayan mezhepler şunlardır:

Evzâî, İbn Şübrüme, İbn Ebî Leylâ, Zahirî (Davud b. Ali), Taberî, Süfyanu's Sevrî, Leys b. Sa'd.

NOT EDELİM

Mezhep kelimesi; Arapçada gitmek anlamındaki (ذَهَبَ) fiilinden masdar veya gidecek yer ve yol mânâsında mekân ismidir. Terim olarak ise dinî ve hukukî konularda otorite sayılan âlimlerin ortaya koyduğu görüşleri ve belirledikleri sistem, anlamına gelir.

(bk. İlyas Üzüm, "Mezhep", TDV İslam Ansiklopedisi, C 29, s. 526)

GÜNÜMÜZE ULAŞAN MEZHEPLER VE İMAMLARI

Sünnî mezhepler ve imamları

- HANEFÎ: İmam Âzam Ebû Hanife Numan b. Sabit
- MALİKÎ: İmam Mâlik b. Enes
- ŞAFİÎ: İmam Muhammed b. İdris eş-Şafiî
- HANBELÎ: İmam Ahmed b. Hanbel

Şiî mezhepler ve imamları

- ZEYDÎ: İmam Zeyd b. Ali
- CAFERÎ: İmam Cafer-i Sadık

2.2.1. Hanefi Mezhebi

Hanefi mezhebi, **İmam Âzam Ebû Hanife**'nin görüşleri ve eğitim çalışmaları ile oluşmuştur. İmam Âzam Ebû Hanife'nin (h.80/m.699 – h.150/m.767) asıl adı Nu'man b. Sâbit'tir. Kûfe'de doğdu. Küçük yaşta hafız oldu. İlme olan sevgisi, onu önce Kelam ilmine daha sonra da Fıkıh ilmine yöneltti. İmam Âzam Ebû Hanife'nin ilk önce Kelam ilmiyle uğraşması ve bu alanda eserler yazması, Fıkıhta hüküm vermek için doğru bir inancın önemini ,bizlere göstermektedir. Ebû Hanife ibadet, ilim ve ticaret hayatını uyumlu bir şekilde sürdürmüştür. Ebû Hanife, kısa zamanda kabiliyeti ve gayreti ile Fıkıh ilminde zamanının en meşhurlarından olmuştur. Hocalarıyla ilgili şöyle demiştir: *"Hz. Ömer'in, Hz. Ali'nin, Abdullah b. Mes'ud'un ve Abdullah İbn Abbâs'ın fıkhını onların öğrencilerinden aldım."*[21]

İmam Serahsi'nin el-Mebsût adlı kitabı, Hanefi mezhebinin ilk kaynaklarındandır.

En çok istifade ettiği hocası Hammad b. Ebi Süleyman'dır. Emevilerin son döneminde ve Abbasilerin ilk döneminde yaşamıştır. 70 yaşında iken Bağdat'ta vefat etmiştir. Mezarı, Bağdat'ta Dicle nehri kenarında kendi adıyla anılan Âzamiye mahallesindeki İmam Âzam camisi yanındadır.

İmam Âzam'ın fıkıh ilmindeki görüşleri daha çok öğrencileri tarafından kaleme alınmıştır. Kendisinin daha çok Akaid ile ilgili beş eseri vardır: el-Fıkhu'l-Ekber, el-Fıkhu'l-Ebsat, el-Âlim ve'l-Müteallim, er-Risâle, el-Vasiyye.[22]

YORUMLAYALIM

İmam Ebû Hanife'nin içtihadına bir örnek:

" İmam Evzâî, Ebû Hanife'ye şöyle sordu:

- Namazda rükûya giderken ve rükûdan doğrulurken niçin ellerinizi kaldırmıyorsun?

- Çünkü Resulullah'tan (s.a.v.) bunu yaptığına dair sahih bir rivayet gelmemiştir.

- Haber nasıl sahih olmaz? Bana Zührî, Sâlim'den, o da babasından (r.a.) "Resulullah'ın (s.a.v.) namaza başlarken, rükûya varırken ve rükûdan doğrulurken ellerini kaldırdığını" haber verdi.

- Bana da Hammad, İbrahim'den, Alkame'den, el-Esved'den ve Abdullah b. Mes'ûd'dan (r.a.) "Resulullah'ın (s.a.v.) yalnız namaza başlarken ellerini kaldırdığını ve namazdayken bir daha da ellerini kaldırmadığını" haber verdi.

- Ben sana Zührî, Sâlim, babası yoluyla Hz. Peygamber'den haber veriyorum, sen ise bana Hammad ve İbrahim haber verdi diyorsun?

-Hammâd b. Ebî Süleyman, Zührî'den, İbrahim de Sâlim'den daha fakihtir. İbn Ömer'in sahabi oluşu ayrı bir fazilettir, ancak fıkıhta Alkame ondan geri değildir. el-Esved'in birçok meziyetleri vardır. Abdullah'a gelince, o Abdullah'tır!

Bu cevap üzerine Evzâî, susmayı tercih etmiştir. "

(Hayreddin Karaman, İslam Hukuk Tarihi, s. 138-139)

İmam Ebû Hanife, kendisiyle münazara yapan müçtehide nasıl bir yöntemle karşılık vermiştir? Yorumlayınız.

21 M. Ebû Zehra, Ebû Hanife, s. 44.
22 Zehebî, Menâkıb, s. 20-21; M. Ebû Zehra, Târihü'l Fıkh, C 2, s. 161; A. Emin, Duha'l İslam, C 2, s. 185; el-Mekkî, Menâkıb, C 1, s. 74-78.

İmam Âzam'ın kabrinin yanındaki Âzamî camisi, Bağdat-Irak

BİLGİ KUTUSU

İmam Âzam'ın görüşleri ve ilmi mirası öğrencileri aracılığıyla yayılmıştır. Öğrencilerinden İmam Muhammed ile İmam Ebû Yusuf'a "imameyn" adı verilir. Ayrıca İmam Züfer ve Hasan b. Ziyad gibi pek çok öğrencisi vardır.

Hanefi mezhebinde hüküm çıkarılırken önce Kur'an'ı Kerim'e müracaat edilir. Sonra Peygamberimizin sünnetine daha sonra da sahabe icmasına ve sahabe sözüne bakılır. Bu üç delilde hükmü bulunmayan konularda ise kıyas, istihsan, örf gibi usullerle hüküm çıkarılır. Ebû Hanife hüküm çıkarırken tâbiîn fetvasına bağlı kalmamıştır.[23]

Hanefi mezhebi; günümüzde Türkiye, Orta Asya, Türk Cumhuriyetleri, Balkanlar, Kafkasya, kısmen Hint kıtasında, Ortadoğu ve Mısır'da yayılmıştır. [24]

Her dönemde Hanefi mezhebi, fıkhi sorunlara çözüm üretmede en aktif mezhep olmuştur. İmam Âzam ve talebeleri fıkhi meseleleri tartışarak, gerçekleşme ihtimali olan durumlar üzerinde de durarak fıkhi hükümler ortaya koymuşlardır.[25]

2.2.2. Mâliki Mezhebi

Mâliki mezhebinin imamı olan **İmam Malik**'in (h.93/m.711–h.179/m.795) tam adı Mâlik b. Enes el-Esbahî'dir. Medineli olup hayatı boyunca Medine dışına pek çıkmamıştır. İmam Nafi', Zührî ve özellikle fıkıh ilminde Rabiatu'r-Re'y en etkili hocalarıdır. İmam Şâfii onun talebesidir. Hadis ilminde de en güvenilir (sika) imamlardandır. **el-Muvatta'** adlı hadis kitabı, ilk hadis kaynaklarından biridir. Medine'de vefat etmiş olup mezarı Cennetu'l-Baki'dedir.

*Medinelilerin yaşantısı*na fıkıhta özel önem veren İmam Mâlik, *mesâlih-i mürsele*yi en çok kullanan müçtehit imamdır. İmam Malik'in bu mezhebi özellikle Kuzey ve Orta Afrika'ya yayılmıştır.

İmam Mâlik'in Muvatta' adlı eseri

23 Hüseyin b. Ali es-Saymerî, s. 10; Muvaffak b. Ahmed el-Mekkî, s. 74.
24 Ali Bardakoğlu, "Hanefi Mezhebi", TDV İslam Ansiklopedisi, C 16, s. 13.
25 bk. Ali Bardakoğlu, "Hanefi Mezhebi", TDV İslam Ansiklopedisi, C 16, s. 10.

2.2.3. Şâfii Mezhebi

Şâfii mezhebinin imamı olan **İmam Şâfii**'nin (h.150/m.767 -h.204/m.819) asıl adı Muhammed b. İdris eş-Şâfiî'dir. Aslen Kureyşlidir. Sülalesi, Peygamber Efendimizin sülalesi ile Abdulmenaf'ta birleşir. Filistin'in Gazze şehrinde doğmuştur. Çok küçük yaşta babasını kaybetmiştir.

İmam Şâfii, ilk tahsilini Mekke'de yapmıştır. 20 yaşına gelince Medine'ye İmam Mâlik'ten ders okumaya gitmiş ve ondan dokuz yıl Hicazlıların fıkhını tahsil etmiştir. Necran'da kadılık yaptı. Bir süre Bağdat'ta kaldı ve orada Iraklıların fıkhını İmam Ebû Yusuf'tan öğrendi. Daha sonra 10 yıl kadar Mekke'de fıkhi çalışmalarına devam etti. Ömrünün son dört yılında Kahire'ye göç etti ve orada vefat etti. Mezarı, Mısır'ın Kahire şehrinde kendi adıyla anılan caminin içerisindedir.

İmam Şâfiî'nin "er-Risale" adlı eseri.

İmam Şâfii'nin Bağdat'taki görüşlerine mezheb-i kadim, Mısır'daki görüşlerine ise mezheb-i cedid denilmektedir. Şâfii mezhebini oluşturan temel eserleri bizzat İmam Şâfii yazmıştır. Hadisle ilgili el-Müsned'i, fıkıh usulüyle ilgili er-Risale, fıkıhla ilgili el-Ümm gibi eserleri ve bir de şiir divanı vardır.

İmam Şâfii, er-Risale adlı kitabında kendi fıkıh yöntemini yazmıştır. Öncelikle Kuran ve sünneti, daha sonra icmayı, sahabe kavlini ve kıyası delil olarak kabul eder. Ayrıca istishâb delilini kullanır.[26]

Şâfii mezhebi; Güneydoğu Asya, kısmen Hint kıtasında, Kafkasya, Türkiye'de, Ortadoğu ve Afrika'nın batısında yayılmıştır.

İmam Şâfii'nin kabri
(Kahire- Mısır)

YORUMLAYALIM

İmam Şâfii'nin içtihadına örnek:

İmam Şâfii, eserinde *"Cuma günü yıkanmak vaciptir."* hadisini rivayet ettikten sonra şöyle demektedir:

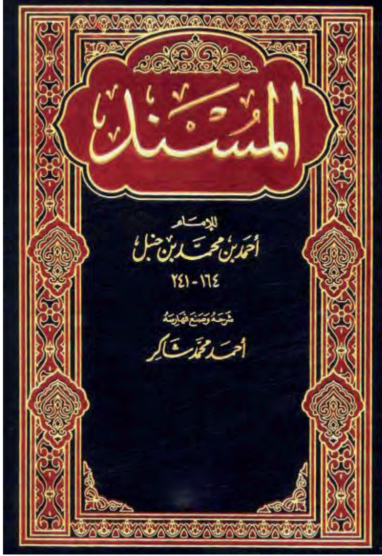
Bu hadiste geçen "vacip" ifadesinin, "ahlaken gerekli, temizlik için tercih edilmeli" gibi mânalara gelme ihtimâli vardır. Nitekim Arapça'da biri diğerine şöyle der: "Mâdem ki sen, ihtiyaçlarını bulmak için bana geldin, senin hakkın bana vacip oldu." (bk. Şâfiî, İhtilâfu'l Hadis, s. 179)

İmam Şâfii, hadisi açıklarken neyi esas almıştır? Yorumlayınız.

26 İmam Şâfii, er-Risâle, s. 512, 599, 600.

2.2.4. Hanbeli Mezhebi

Hanbeli mezhebinin imamı olan **Ahmed b. Hanbel**'in (h.164/ m.780–h.241/m.855) tam adı Ebû Abdullâh Ahmed b. Muhammed b. Hanbel eş-Şeybânî'dir. Bağdat'ta doğmuştur. Hadis öğrenmek ve ilim tahsil etmek için çeşitli yerlere gitmiştir. Fıkıh eğitimini, Bağdat'ta İmam Şâfii'den almıştır. Herkes tarafından Hadis ilminde otorite kabul edilmiştir. Meşhur hadis âlimleri olan Buhârî, Müslim, Ebû Dâvud ve Nesâî kendisinden hadis nakletmişlerdir. Hadisçiliği fıkıhçılığından önce gelir. Ahmed b. Hanbel'in fıkıh usulü temel olarak hadislere dayanır. Bağdat'ta vefat etmiştir. Ahmed b. Hanbel'in en önemli eseri yirmisekiz bin hadisten oluşan **el-Müsned** adlı kitabıdır. Öğrencileri fetvalarını mesâil adlı kitaplarda toplamışlardır. Hıraki, bu fetvaları "el-Muhtasar" adlı eserinde bir araya getirmiştir. Hanbeli mezhebinde kapsamlı en eski eser, İbn Kudame'nin el-Muğnî'sidir.[27]

İmam Ahmed b. Hanbel'in el-Müsned adlı hadis kitabı

Genel olarak Hanbeli mezhebi; Suudi Arabistan'da ve kısmen ortadoğuda yayılmıştır.

Diğer mezhepler olarak; günümüzde İslam coğrafyasında varlığını sürdüren Caferi ve Zeydi mezhepleri de vardır. Bunlar, kaynak ve yöntem itibarıyla dört sünnî mezhepten ayrılıp farklı bir yol izlemiştir. Şii mezhepler içerisinde Caferî mezhebi en yaygın olandır. Sünnet olarak sadece ehli beyt ve belli kişiler yoluyla gelen rivayetleri kabul etmiştir. İran ve Irak bölgelerinde yaygındır.

Az sayıda mensubu olan ve Yemen'de varlığını sürdüren **Zeydi** mezhebi ise bir Şii mezhebi kabul edilmekle birlikte fıkıhta Hanefi mezhebine yakın görüşlere sahiptir.

 ARAŞTIRALIM

Mezhep imamlarının hayatlarını araştırınız. Öğrendiğiniz bilgileri ve onların ilim mücadelesini sınıfta arkadaşlarınızla paylaşınız.

3. Fıkıh İlminde Mezhepler Sonrası Gelişmeler

Mezheplerin oluşumundan zamanımıza kadar asırlar içinde fıkıh ilmi gelişmeye devam etmiştir. Fıkıh ilminin gelişmesini şu şekilde ele alabiliriz:

a) Teşekkül dönemi: Bu dönemde mezhepler kuruluşunu tamamlamıştır. Mezheplerin usul ve ilkeleri ortaya konmuştur. Temel usul ve fürû kitapları yazılmış, bunlara göre öğrenci yetiştirilmiş ve sosyal-hukuki hayata yön vermişlerdir. Bundan sonraki dönemde fıkıh istikrar bulmuş bir yapı olarak faaliyetini sürdürmüştür.

b) İstikrar dönemi: Bu dönemde mezhepler artık kurumsallaşmıştır. Meselelere mezheplerin bakış açısına göre çözüm aranmıştır. Bu çalışmalarda önceki müçtehit imamların yöntemlerinden yararlanılmıştır. Bu dönem, yaklaşık 925 yılında başlar ve 1869 yılına kadar devam eder.

27 bk. Ferhat Koca, "Hanbeli Mezhebi", TDV İslam Ansiklopedisi, C 15, s. 533.

İstikrar döneminde yapılan çalışmaları şu şekilde maddeleştirebiliriz:[28]

- Usul çalışmaları önem kazanmış ve fıkıh konularının çözümünde bu usullere bağlı kalınmıştır.
- Fıkha hakim olan genel kurallar belirlenmiş ve bunlarla Kavaid-i Külliye eserleri kaleme alınmıştır.
- Ortaya çıkan yeni meseleler, mezhebin bakış açısı ile cevaplandırılmış, bu şekilde eserler yazılmıştır.
- Mezhep imamlarının sebep bildirmeden verdiği fetvalar için sebep ve illetleri tespiti (tahric) edilmiştir.
- Mezhep içindeki farklı görüşlerden daha kuvvetli ve uygulanabilir olanlar, tercih edilmiştir.
- Mezheplerin görüşlerini ihtiva eden temel kitaplar yazılmıştır. Daha sonra bunları genişçe izah eden ve mezhebi savunan şerhler ve haşiyeler yazılmıştır.
- Fıkıh eserlerinde geçen hadislerin tahrici yapılmış ve buhadislerin sıhhat durumu ortaya konmuştur.
- Halkın ihtiyaç duyduğu konularda müstakil fetva kitapları yazılmıştır.
- Bu dönemde devletin hukuki işleri için kanunnameler ve fermanlar çıkarılmıştır.
- Mahkemelerde verilen hükümler, kayıtlara geçirilmiş ve böylece şer'iye sicilleri oluşturulmuştur.

"Osmanlı Türkçesiyle yazılmış ilk ilmihâl kitaplarından biri, 1479 tarihinde vefat eden Candaroğlu İsmâil Bey'in Hulviyyât isimli kitabıdır."

Devlet tarafından heyetlere resmî olarak hazırlatılan fıkıh kitaplarına örnek olarak, 1664-1672 yılları arasında Hindistan'da Hanefi mezhebine göre hazırlanmış olan **Fetava-yı Hindiyye** gösterilebilir. Bu arada Osmanlı Devletinde Şeyhulislam makamında bulunan âlimlerin yazdığı fetva kitapları da resmî kitap kabul edilmiştir. Bunlara Şeyhulislam Ebû's-Suud'un **Fetava** adlı eserini örnek verebiliriz.

Fetava-yı Hindiyye

3.1. Fıkhın Kanunlaştırılması

19. ve 20. yüzyılın başları, fıkıh ilmi açısından kanunlaştırılmanın yapıldığı dönem olarak dikkat çeker. Bu dönemdeki en meşhur kanunlaştırma faaliyeti Mecelle-i Ahkâm-ı Adliye isimli çalışmadır.

Mecelle; Osmanlı Devleti zamanında Ahmed Cevdet Paşa başkanlığındaki ilmî bir heyet tarafından İslam hukukuna bağlı kalınarak 1851 madde olarak hazırlanan bir kanun

Mecelle, İslam Dünyasında yapılan kanunlaştırma faaliyetlerine öncülük etmiştir.

28 bk. Ahmet Özel, "Fıkıh", TDV İslam ansiklopedisi, C 13, s. 22.

Hukuk-i Aile Kararnamesi

metnidir. Bu maddelerin ilk yüz maddesi genel kaidelerdir. Mecelle'nin içinde medeni hukukun konuları ele alınmıştır. 1876 yılında Abdülhamit Han zamanında yürürlüğe giren Mecelle, 1926'ya kadar yürürlükte kalmıştır. Mecelle, İslam dünyasında kendisinden sonra yapılan kanunlaştırma faaliyetlerine bir temel teşkil etmiştir. Mecelleden sonra Mısır'da Kadri Paşa, Mürşidü'l Hayran ismiyle benzer bir kanun hazırlamıştır.

Hukuk-i Aile Kararnamesi: Osmanlı Devletinde 1917 yılında, aile hukuku alanında uygulanmak üzere hazırlanmış kanundur. Hanefi mezhebi dışındaki diğer mezheplerden de alıntılar yapmıştır. Evliliğin ve boşanmanın resmî evrakla kayıt altına alınması zorunlu kılınmıştır.

3.2. Fıkıh İlminde Yeni Gelişmeler

Son yüzyılda özellikle ticari ve teknik yeni gelişmeler karşısında fıkıh âlimleri cevaplar vermeye, eserler yazmaya gayret etmişlerdir. Son dönemde yapılan bu çalışmalarla ilgili şunlar söylenebilir:

Ülkemizde 2017 yılında Müslümanların helal ürün ve belgelendirme talepleri için Helal Akreditasyon Kurumu (HAK) kurulmuştur.

1. İslam'a dayalı kanunlar hazırlanması için komisyonlar oluşturulmuştur. Kanun teklifleri hazırlanmıştır.

2. Güncel meselelerle ilgili ilmî kongreler, sempozyumlar ve çalıştaylar yapılmıştır. Uluslararası Hicri Takvim Birliği Kongresi, Helal ve Sağlıklı Gıda Kongresi, Uluslararası Helal Ürün Sempozyumu, Mülteciler ve Sağlık Sempozyumu gibi uluslararası kongre ve sempozyumlar yapılmıştır.

3. Üniversitelerde İslam hukuku bölümleri kurulmuştur. Akademik eser ve tez çalışmaları yapılmıştır.

4. Müslüman ülkelerde din hizmetlerini yürütmek üzere bazı kurumlar oluşturulmuştur. Ülkemizde Müslüman halkın din hizmetlerini yürütmek amacıyla 1924 yılında Diyanet İşleri Başkanlığı kurulmuştur. Fetva heyetleri kurulmuş, günlük meselelere fetvalar verilmiştir.

5. Resmî ve özel kurumlarda fıkıh eğitimleri yapılmaktadır. Diyanet İşleri Başkanlığının eğitim merkezlerinin hizmet içi eğitimleri gibi.

6. Telif, tercüme ve tahkik şeklinde fıkhi eserler yayımlanmaktadır.

Diyanet İşleri Başkanlığı 1924 yılında kurulmuştur.

ÜNİTEMİZİ DEĞERLENDİRELİM

A. Aşağıdaki açık uçlu soruları cevaplayınız.

1. Hz. Peygamber döneminde hükümler konurken gözetilen teşri, kolaylık, tedric ve nesih ilkeleri hakkında bilgi veriniz.

2. Sahabe dönemindeki fıkhi faaliyetleri kısaca açıklayınız.

3. Tâbiîn döneminde mezheplerin temelini oluşturan yaklaşımlar hakkında bilgi veriniz.

4. İçtihat nedir? Kısaca tarif ediniz.

5. Müçtehidde bulunması gereken şartları açıklayınız.

6. Fıkıh ilminin istikrar dönemindeki faaliyetlerden beş tanesini yazınız.

B. Aşağıdaki çoktan seçmeli soruların doğru seçeneklerini işaretleyiniz.

1. Aşağıdaki kişilerden hangisi sahabe fakihlerinden birisidir?

A) İbn Abidin B) İbn Rüşd C) İbn Mes'ud D) İbn Hanbel E) İbn Hişam

2. Aşağıdakilerden seçeneklerden hangisi fıkıh mezhepleri arasında yer al<u>maz</u>?

A) Hanefi B) Caferi C) Eş'ari D) Hanbeli E) Mâliki

3. Aşağıdakilerden hangisi Kûfe şehrinde ehli reyin ortaya çıkma sebeplerinden biri <u>değildir</u>?

A) Kûfe şehrinin farklı kültürlere açık bir şehir olması

B) İhtiyaç ve problemlerin fazla olması

C) Zayıf hadislerin halk arasında yaygın olarak kullanılması

D) Geniş bir hadis mirasına sahip olması

E) Her türlü gelişmeye açık bir şehir olması

4. Aşağıdakilerden hangisi müçtehidin mutlaka bilmesi gereken alanlardan biri <u>değildir</u>?

A) Tefsir ve Hadis konuları

B) İcma konuları

C) İngilizce Dilbilgisi

D) Fıkıh usulü konuları

E) Arapça Dilbilgisi

5. Aşağıdakilerinden hangisi Ülkemizde 2017 yılında Müslümanların helal ürün ve belgelendirme talepleri için kurulan Kurumun adıdır?

A) Helal Gıda Kurumu (HGK)

B) Helal Gıda Tescil Kurumu (HGTK)

C) İslami Gıda Akreditasyon Kurumu (İGAK)

D) Helal Akreditasyon Kurumu (HAK)

E) Helal Gıda Üretim Kurumu (HGÜ)

6. Aşağıdaki yazar ve eser eşleştirmelerinden hangisi yanlıştır?

A) Ebû Hanife - el-Fıkhu'l Ekber

B) İmam Şâfii - el-Ümm

C) İmam Mâlik - er-Risale

D) Ahmed b. Hanbel - Müsned

E) Mustasfâ, İmam Gazzâli

C. Aşağıdaki cümlelerden doğru olanı "D", yanlış olanı ise "Y" şeklinde işaretleyiniz.

Doğru mu? Yanlış mı?		Vahyin gelmesi, Peygamberimiz döneminin fıkhını şekillendirmiştir.
		İmam Âzam Ebû Hanife sahabe döneminde yaşamıştır.
		Naslar tarafından sınırları çizilmiş konular, içtihada kapalıdır.
		Fıkhi hükümler, asla kanun şekline getirilemez.
		İçtihat kapısının kapandığını iddia etmek İslami ilimlerin gelişmesine zarar verir.